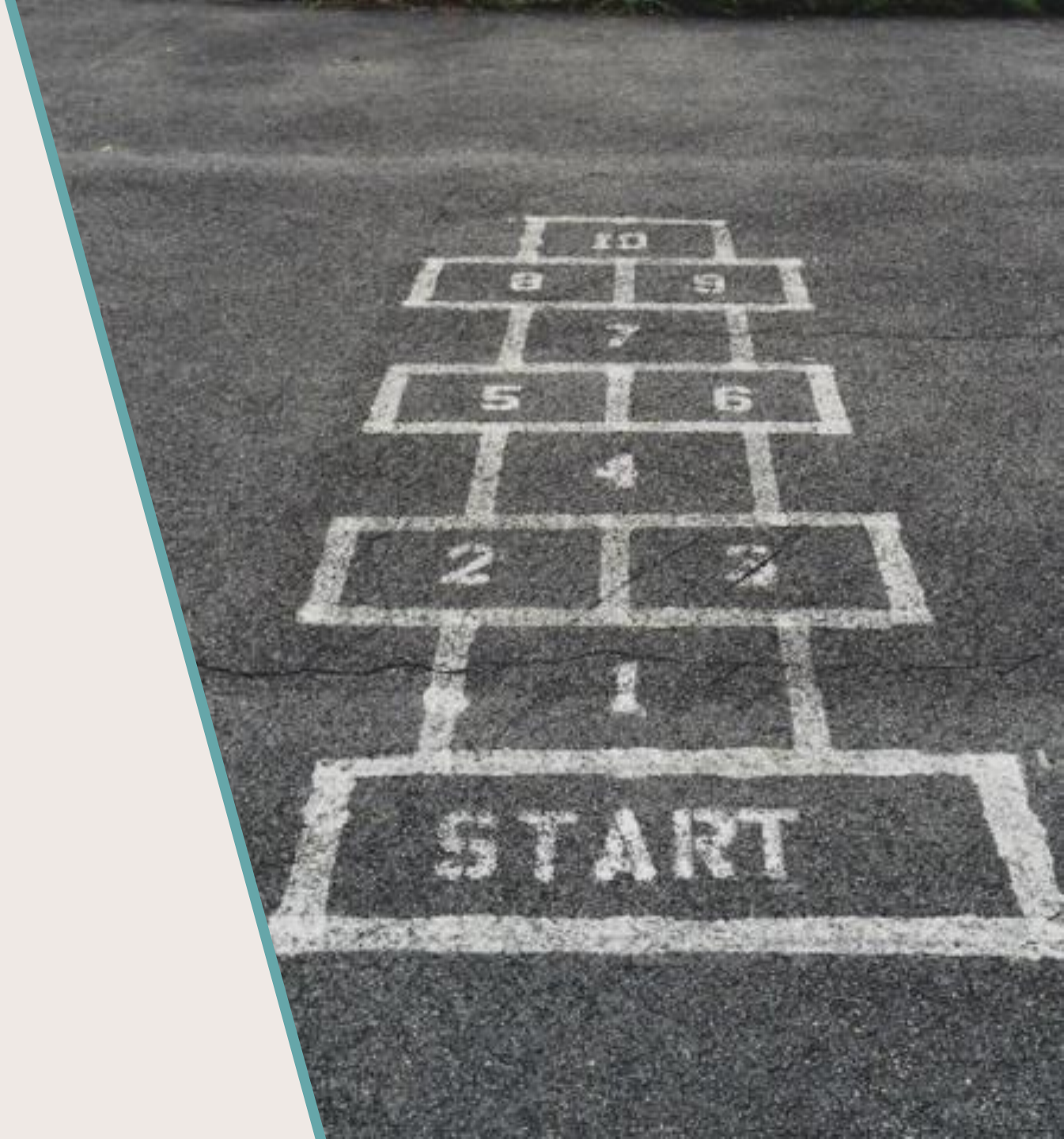

3. OPTJENING AF DAGPENGERET

Er målet nået?

**Danske
A- Kasser**

3. OPTJENING AF DAGPENGERET

Hvad ville man opnå?

Med dagpengereformen kom et helt nyt optjeningsprincip, som bygger på *indkomst*.

Med det nye optjeningsprincip skulle dagpengesystemet i højere grad afspejle dets egentlige formål: At forsikre mod tabt arbejdsindkomst – og ikke arbejdstid – i tilfælde af ledighed. Det nye optjeningsprincip skulle give flere medlemmer dagpengeret alene på baggrund af indkomst.

Samtidig skulle optjeningen bygge på registerdata – og administrationen dermed fuldt ud kunne digitaliseres.

For at sætte ind mod forskelle i indkomst og sikre, at systemet ikke giver nogle medlemmer mulighed for hurtigere optjening end andre, blev der fastsat et loft for, hvor meget indkomst et medlem kan medregne til optjeningen i den enkelte måned. Et medlem kan optjene ret til dagpenge, hvis medlemmet inden for de seneste 36 måneder har haft en samlet indkomst på 243.996 kr. (2021). Der kan medregnes 20.333 kr. (2021) pr. måned.

Når først et medlem har optjent en dagpengeret på baggrund af indkomst, skal *genoptjeningen* af en ny dagpengeret ske i *timer*.

På et tidspunkt skifter *optjeningen* dog igen til *indkomst*, nemlig når referenceperioden er udløbet og der ikke længere er timer på beskæftigelseskontoen.

Er målet nået?

Målet om at bygge et mere indkomstbaseret dagpengesystem op må siges at være nået.

Optjeningen af dagpengeret på baggrund af indkomst er registerbaseret og fuldt ud digitaliseret – selve optjeningen er derfor ikke som sådan svær at administrere.

Men dagpengesystemet er bestemt ikke blevet enklere af, at der optjeningsmæssigt opereres med *enten* et indkomstkraft *eller* et time-/beskæftigelseskrav. Ej heller af at der derfor løbende skal ske et såkaldt "regelvalg" i forhold til, om optjeningsgrundlaget er indkomst eller timer – et "regelvalg" som ikke er ligegyldigt for et medlems dagpengerettigheder.

Dagpengesystemet er desuden ikke blevet enklere af, at optjeningskravene ikke er ens. Én og samme indkomst kan give forskellige rettigheder alt efter, om der er tale om indkomstkraft, beskæftigelseskravet eller kravet til fleksibel genoptjening/forlængelse.

Heller ikke reglerne om de forskellige optjeningslofter er enkle.

Samlet set fører dette til, at de regler optjeningen bygger på – *ikke optjeningen i sig selv* – er svære at administrere og vejlede om. Og derfor er det svært for medlemmet løbende at danne sig et overblik over sine rettigheder.

Målet om administrerbarhed og gennemskuelighed er dermed ikke fuldt ud nået.

Hvad skal der til?

Reglerne om optjening af dagpengeret skal forenkles, så de er til at administrere og vejlede om – og så de lever op til formålet med reformen.

Følgende forslag vil kunne bidrage til dette:

a) Ensretning af indkomst- og beskæftigelseskravet

Al A- og B-indkomst, hvoraf der betales AM-bidrag, skal kunne medregnes til såvel indkomst- som beskæftigelseskravet. I forhold til genoptjeningen skal indkomsten omregnes til timer, hvis der ikke er indberettet timer til indkomstregistret.

b) Genoptjening tidligst efter ét år

Et medlem skal tidligst kunne genindplaceres ét år efter seneste indplacering, selv om medlemmet inden da opfylder beskæftigelseskravet. Hermed vil reglerne om måneds- og årsloft kunne afskaffes.

c) Hvis aktuel dagpengeret – genoptjening i timer

Så længe et medlem har en aktuel dagpengeret, herunder har mulighed for at forlænge dagpengeretten, skal medlemmet opfylde et

beskæftigelseskrav. På den måde bliver ”regelvalget” mere simpelt. Når dagpengeretten er endelig opbrugt, vil medlemmet skulle opfylde et indkomstkrav for at få ret til dagpenge.

For nærmere beskrivelse se forslag 3a-3c i bilag 1 til evalueringen.